

De utbrändas Visa

Kom! Vila dig här hos mig.
Om, du vill, finns jag för dig.
Här kan du vara den du är.
När... du inte orkar, jag bär.

Jag vet hur det känns
Tro mig jag vet hur det känns...
Hur det bränns...
När man passerat sin gräns.

Jag vet hur det känns
Vet verkligen hur det känns
Vid den gräns...
man missar och faller med ens.

Jag har varit där som du är.
Svag är aldrig den som sig lär.
Nu vet jag, men visste då ej.
Du var inte rädd. Kom till mig!

Jag vet hur det känns
När marken rämnar med ens...
Sanningens...
ögonblick och konsekvens.

Jag vet hur det känns
Tro mig, jag vet hur det känns
Man förbränns...
förlorar helt sin existens.

Jag vet hur det känns
Vännen, jag vet hur det känns
Den turbulens...
när man passerat sin gräns.

Jag vet hur det känns
när man mister sin frekvens
Och luftens...

syre försvinner med ens.

Jag vet hur det känns,
bröstkorgen ömmar och spänns.
Den kvittens...
på att kroppen ej är överens.

Jag vet hur det känns
Har erfarit själv hur det känns
Min essens...
är nu i konvalescens.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Camilla Heinonen med Poeter.se id #31162 innehar upphovsrätten